

**ΗΧΟΣ Α'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ
Ὕχος α' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ**

Ὅτι τὸ πέλαγος πολύ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου,
δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ώς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός,
ἴνα κράζω· Σῶσόν με Εὐεργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτής, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ οὖν
ἐμμείνῃς τοῖς ὡδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ, ὁ Θεός ιλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος α'**

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς
τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω, ὁ Θεὸς ιλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀμαρτιαῖς; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ
ἐβάστασα, τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ
ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων, ὅρᾶν οὐ δεδύνηται, αὐτὸν Θεοτόκε ίκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν**

Ἀθλήσεως, καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ
γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν
ταῖς ίκεσίαις δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος α'**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον
ἀδαπάνητον, ἀφορῶν, οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν
κατανύξει κραυγάζω· Ἦμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι, ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσφρζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ὦς καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἀγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ιάματα.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὕχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ὀρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡ πλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὗτη; δι' ἣς ἔσωσας, τὸ τῶν χειρῶν σου οἰκτίρμον, πλαστούργημα Δέσποτα.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἡνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου ἡ ἀμνὰς καθορῶσα, μετὰ ληστῶν μακροθύμως σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγχῃ κεντούμενον πλευράν, ἡλάλαζε βιωσα μητρικῶς· Τι τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, Υἱέ μου μυστήριον, πῶς καλύπτει τάφος τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, ἄφραστον τὸ τελούμενον! Μή με τὴν τεκοῦσαν ἐάσῃς, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἅγιων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικὰ
Ὕχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου, τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων, οἱ Ἀλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι καὶ τὸν ὕμνον, τῷ ἐνδυναμώσαντι

αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης Ἀλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βιώντων, Κύριε σῶσον τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἵκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν**

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γάρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἴτουντι, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτὸὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι, τῶν iamάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβιῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὕχος α'**

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὕτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Στίχ. Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀγίτητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως, τοῦτο τρέμουσι, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ Ἅδου, τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

**Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν**

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ
Ὕχος α'**

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων. [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἡλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν

ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

“Ω τῆς καλὴς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἴματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον, ἀνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο, ὑμῖν ἡνοίγησαν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ἔντελου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἰδιόμελον

Ὕχος α' Νεκρώσιμον

Ποίημα Ιωάννου Μοναχοῦ

Ποία τοῦ βίου τρυφή, διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα, μιᾶς ρόπης, καὶ ταῦτα πάντα, θάνατος διαδέχεται. Άλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὥραιοτητος, οὓς ἔξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος, αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἡνέφωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἔχθρούς ὡς παντοδύναμος.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικά

Ὕχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ως καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ίάματα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ ἰκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι, τῶν ιαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ὄμοιον

Ο σάρκα δι' ὑμᾶς ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως, φορέσας ἐκ Μητρός, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ὑμᾶς εὐόλισθον, ἄνες, οἴκτειρον, τούς μεταστάντας τοῦ βίου· σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἀνέθεντο πίστει, τῷ μονῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Αὐτόμελον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου, δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

**Εἰς τὸν Αἴνους
Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ
Ὕχος α'**

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἄπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κτύρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τίν ἀένναον, ἐξ ἣς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ίάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται, πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τὸν τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγόνατε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσασθε, ἀντέστητε βασιλεύσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε, πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων, τὴν ὑμνῷδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
Ποίημα Ιωάννου Δαμασκηνοῦ**

Ἐργῳ Σωτήρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις λόγῳ Λόγῳ Λάζαρον, ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας, τότε μοχλοὶ ἐσαλεύθησαν, πύλαι δὲ Ἄδου συνεταράχθησαν, τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων, θάνατος ἀπεδείκνυτο, ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὐς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν, ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, Πατριαρχῶν θεῖος σύλλογος, σεπτοὶ Ἀπόστολοι, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Μαρτύρων σύστημα, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ σὲ γινώσκουσιν, ἀφορμὴν τῆς τούτων τάξεως, καὶ τιμῶσιν, ὡς Θεοῦ γεννήτριαν.

**Ἀπόστιχα
Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους
Ὕχος α'
Πανεύφημοι [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)**

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ παραπτώματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὐδὲὶς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Λθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμον, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ τὰ ὄρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἢ ὁφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὗς οὐκ ἥκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε, ὃν τῆς προσενεστώσης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παρέχων ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα...

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σταυρῷ, θαρροῦντες οἱ δοῦλοι σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, οἵς νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, τὸν Σταυρὸν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Άγίων καὶ φαιδρότητος ἀξιῶσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.